

noget til det Punkt, hvor der kunne komme en Afgjørelse, og at Kløften mellem dem, der virkelig ville stille efter en Afgjørelse, ingenlunde er bleven dybere, end den har været tidligere, men at den tvertimod dog maatte er i Begreb med at gro noget sammen og maatte vil kunne gøre det mere herefter. Jeg kan heller ikke indbringe det ærede Medlem — det er jo forøvrigt en Debat, der ligger paa et helt andet Punkt — at her er Tale om at indføre nye Statter. Regjeringen har ganske simpelt forelagt nogle Lovforslag, hvorved Et og Andet omlægges, og hvorved Regjeringen optager Formaal til Gjennemførelse, der ikke tidligere have ligget for paa denne Maade, og hvorved Regjeringen har tilstræbt at finde Midler til at føre disse Formaal igennem; men nye Statter i dette Ordts rette Forstand er der ikke Tale om, at der kræves fra Regjeringens Side, og derfor bliver der selvfølgelig heller ikke fra vor Side Tale om at bevilge saadanne. Hvad Spørgsmaalet om den militære Side af Sagen angaar, vil jeg maatte gøre mine Bemærkninger derom senere. Jeg skal herefter nærmest holde mig til de Bemærkninger, det ærede Medlem gjorde om Resultaterne af det Valg, der nylig har været afholdt. Han talte her om, i hvilken Grad han lagde Vægt paa Udfaldet af dette Valg, navnlig her i Staden, og udledede for sin Opfattelse og sit Parti væsentlige Fordele af det Valg, der her har fundet Sted. Det undrer mig noget, at det ærede Medlem vil lægge saa høj Grad af Vægt paa Udfaldet af Valget her i Byen. Jeg vil antage, at naar det kommer til Stykket, vil det ærede Medlem og mange af hans Meningsfæller, jeg haaber de fleste, være af den Formening, at det, der i Virkeligheden har givet Valget det Resultat her i Byen, som det fik den 21de Januar, er en politisk Retning, der i al mulig Forstand stiller sig langt dybere, det vil jeg haabe, fra det ærede Medlem og hans Partifæller, end jeg vil antage, at Udskillelsen er mellem det ærede Medlems Meningsfæller og os. Vi, der staa paa den Side, hvortil jeg hører, betragte ikke dette som noget Nederlag i og for sig for os, at denne Retning, den socialdemokratistiske, har været i Stand til at fremkalde det Valgresultat, som vi Alle have været Vidne til. Det ærede Medlem faaer ikke os til at tro, at han ved den Kontrakt, han har sluttet, og som han førte Ordet for skulde holdes, har skabt nogen Styrkelse for den rolige og besindige Udvikling her i Landet, som han i dette Dieblik tog Ordet for. Det ærede Medlem kan være overbevist om, at de, der staa paa den Side,

hvortil jeg regner mig, ere fuldstændig paa det Reene med Virkningerne af et saadant Valgresultat, som han udtalte sin Glæde over, og som han lagde særlig Vægt paa. Og gaa vi saa herfra udenfor Byen og se videre omkring i Landet, er det ærede Medlem ikke i Stand til at paapege virkelige Valgseire til Fordel for sig eller den særlige Partiasskygning, han regner sig til. Tvertimod, han er kun i Stand til at paapege meget bethdelig Tilbagegang, for ikke at sige Nederlag; saa uagtet jeg ikke paa nogen Maade skal fordybe mig deri, og uagtet jeg ikke tror, at det bringer synderlig Fordel at debattere, hvad der har fundet Sted, finder jeg dog Anledning til at modsige det ærede Medlem, naar han har draget dette Spørgsmaal frem og har tillagt det den Betydning, han gjorde, og til denne foreløbige Modsigelse har jeg villet indskrænke mig. Det ærede Medlem udtalte forskellige Bebreidelser mod Regjeringen og Regjeringspartiet, som han kaldte os, der staa paa denne Side, bebreidede Regjeringen og os, at man havde benyttet Finantsloven til paa Trods at gennemføre Foranstaltninger, som Folkethinget havde negtet. Dette kunne vi jo senere tales nærmere ved om. Det maa vi jo betragte som hørende til de Spørgsmaal, der navnlig senere maa komme til at ligge for til indgaaende Forhandling iblandt os. Naar det ærede Medlem saa tilsvæde, at noget Saadant vilde han ikke, og udtalte, at han ikke vilde være med til paa Trods at sætte Posten ind paa Finantsloven, som maatte gøre den uantagelig for enhver Regjering, navnlig hvis der skulde komme et Regjeringsflakke, og uantagelig for det andet Thing, da erkjender jeg, at det er et Fremstridt, at vi faae saadanne Udtalelser at høre fra det ærede Medlem. Thi vel er det ikke fremmed for os, men det hører dog maatte til de Spaadomme fra hans Side, der ikke ere gaaede i Opfyldelse, idet der har været Tider, hvor man netop har søgt at sætte saadanne Posten ind paa Finantsloven, om hvis Gjennemførelse man maatte vide, at den var umulig. Det er derfor med Tilfredsstillelse, at jeg nu i dette Dieblik hører udtalt af det ærede Medlem, at noget Saadant vilde han og de, som han nærmest fører Ordet for, ikke være med til. Det forekommer mig, at heri ligger en Anthydning, der, som jeg sagde før, bringer os nærmere hinanden, der byder en vis Garant for, at vi ikke skulle faae nye Stridsspørgsmaal ved, at der reises Forslag fra den Side, hvortil det ærede Medlem hører, som man i Forveien maa vide, der ikke kan være Tale om at føre igennem.